

U S N E S E N Í

Okresní soud v Kladně rozhodl dne 12. února 2021 v trestní věci **odsouzeného L. K.**, nar. [REDAKCE], t. č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici Vinařice, o žádosti odsouzeného o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, t a k t o:

Podle § 88 odst. 1 trestního zákoníku se žádost odsouzeného o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody z rozhodnutí Krajského soudu v Praze sp.zn. 3 T 13/2020 ze dne 26.6.2020 a rozhodnutí Okresního soudu Praha – východ sp.zn. 1 T 6/2013 ze dne 29.4.2013, z a m í t á.

O d ů v o d n ě n í:

Odsouzený podal u zdejšího soudu žádost o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, který vykonává ve Věznici Vinařice na základě shora uvedených rozhodnutí. Konec trestu připadá na den 17. 1. 2024 a lhůta potřebná k podmíněnému propuštění (výkon poloviny uloženého trestu) uplynula dne 17. 1. 2021.

Dle § 88 odst. 1 tr. zákoníku může soud odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, jestliže odsouzený po právní moci rozsudku, zejména ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení a může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život nebo soud přijme záruku za dovršení nápravy odsouzeného, a a) odsouzený vykonal alespoň polovinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody, nebo b) odsouzený, jenž nebyl odsouzen za zvlášť závažný zločin a který dosud nebyl ve výkonu trestu odnětí svobody, vykonal alespoň třetinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody.

Z provedených důkazů má soud za prokázané, že odsouzený nesplnil všechny zákonné podmínky, jejichž splnění je nezbytné k rozhodnutí o podmíněném propuštění. Je nepochybné, že si odsouzený splnil podmínku časovou, když vykonal potřebnou délku trestu, v daném případě 1/2 uloženého trestu odnětí svobody. Je nepochybné, že odsouzený splnil i druhou podmínku, tedy že prokázal svým chováním a plněním svých povinností patřičné polepšení. Dle názoru soudu však nebyla splněna nejdůležitější podmínka, to je, že lze očekávat vedení řádného života odsouzeným v budoucnu po podmíněném propuštění.

Při hodnocení chování a plnění povinností odsouzeného, respektive při hodnocení potřebného polepšení soud vycházel především z hodnocení odsouzeného v průběhu výkonu trestu odnětí svobody. Z hodnocení se podává, že odsouzený je naprosto bezproblémový vězeň. Jeho chování je v souladu se zásadami slušného chování, plní si stanovené programy zacházení ve všech bodech včetně speciální výchovné aktivity „Zastav se, zamysli se a změň se“, je zařazen v I. přístupné skupině vnitřní diferenciaci a během výkonu trestu byl celkem 12x kázeňsky odměněn. Jak již soud uváděl shora, odsouzený svým chováním v průběhu výkonu trestu a plněním si povinností skutečně prokázal patřičné polepšení a soud nemá k jeho chování ve věznici žádné připomínky, ba naopak hodnocení odsouzeného je třeba vyzdvihnout. Na druhou stranu je třeba mít na paměti, že

odsouzený je ve výkonu trestu odnětí svobody opakovaně. Přesto soud dospěl k závěru, že druhá podmínka příznivé prognózy je splněna.

Smysl podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody však není v tom, aby za dobré chování, případně za dobrou práci ve výkonu trestu byl pachatel automaticky propuštěn po odpykání stanovené doby na svobodu bez zřetele na to, jaká je prognóza jeho dalšího chování. Podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody je totiž na místě jen tehdy, jestliže vzhledem ke všem okolnostem, které mohou mít v tomto směru význam, je odůvodněn předpoklad, že odsouzený povede i na svobodě řádný život a že tu není pro společnost příliš velké riziko jeho recidivy.

Hlavním a zároveň jediným důvodem pro zamítnutí žádosti odsouzeného je obava soudu, že by se odsouzený po podmíněném propuštění dopouštěl další trestné činnosti, tedy že by nevedl řádný život. K tomuto závěru dospěl soud s ohledem na skutečnost, že se odsouzený při pobytu na svobodě opakovaně dopouštěl trestné činnosti, a to trestné činnosti velmi závažné, kdy byl opakovaně za tuto trestnou činnost ve výkonu trestu odnětí svobody. V rejstříku trestů má celkem 9 záznamů, přičemž se ve většině případů jedná o trestnou činnost spojenou s drogovou problematikou. V současné době je již popáté ve výkonu trestu odnětí svobody. Ačkoliv byl vůči odsouzenému v minulosti nejpřísnější trest již použit, neodradilo jej to od páčání další trestné činnosti. Je tedy zřejmé, že odsouzený je schopen opakovaně spáchat závažný trestný čin, a to i s delším časovým odstupem, přestože již byl za takový trestný čin v minulosti potrestán. Uložené tresty tak pro něj nejsou dostatečným ponaučením, ani motivací k vedení řádného života. Výše uvedenou obavu soudu navíc umocňuje významný fakt, který soud nemohl nechat bez povšimnutí, a to že odsouzený již byl v minulosti z výkonu trestu odnětí svobody podmíněně propuštěn rozhodnutím Okresního soudu Louny ze dne 10. 2. 2009, sp. zn. 15PP 58/2008, přičemž nevedl ve zkušební době řádný život, a proto mu byl výkon zbytku trestu nařízen. Na jedné straně měl tedy soud k dispozici podklady o dosavadním chování odsouzeného. Na straně druhé podklady k současnému životu na svobodě, kdy se odsouzenému podařilo zajistit zaměstnání a bydlení pro případ podmíněného propuštění, což je třeba hodnotit pozitivně, nicméně takto zajištěné příhodné podmínky nelze u odsouzeného nikterak přeceňovat, když je osobou, která si výkonem trestu prošla opakovaně, dokonce měla možnost v podobě podmíněného propuštění. K danému soud podotýká, že ačkoliv byl odsouzený ohrožen vysokým nepodmíněným trestem odnětí svobody z rozsudku OS Praha – východ sp.zn. 1T 6/2013, dál se dopouštěl trestné činnosti, a to i trestné činnosti stejně závažné. Věděl tedy, že mu hrozí přeměna podmíněného trestu odnětí svobody v trvání 3 roků, stejně tak věděl, že mu hrozí uložení minimálně stejně citelného trestu, pokud se bude dopouštět obdobné trestné činnosti, a přesto trestnou činnost dál páchal. V současné době přitom z trestu za nově spáchanou trestnou činnost vykonal ani ne měsíc. S ohledem na shora uvedené dospěl soud k závěru, že riziko recidivy je u odsouzeného v příliš vysoké míře.

Jelikož dle názoru soudu nebyly splněny podmínky pro podmíněné propuštění, musel soud žádost odsouzeného zamítnout.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení lze podat stížnost do tří dnů od jeho vyhlášení, a to ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu v Kladně.

V Kladně dne 12. února 2021

Mgr. Štěpán Jirounek v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Blanka Šrajčarová.